

Анулювання ліцензії через недопуск до перевірки: нова санкція податківців

З початку цього року, – 01 січня 2022, – набрав чинності Закон України № 1914-IX від 30.11.2021 «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень», котрим надано податковим органам право анулювати ліцензії з підстав недопуску до перевірки.

Частину п'ятдесят другу статті 15 доповнено зокрема абзацом чотирнадцятим згідно із Законом №1914-IX від 30.11.2021, згідно з яким анулювання через недопуск відбувається внаслідок:

«відмови, без законодавчих підстав, від доступу представника контролюючого органу до проведення перевірки відповідно до вимог статей 80, 81 Податкового кодексу України, на підставі акта, складеного посадовими (службовими) особами податкового органу, який засвідчує факт відмови.

Ліцензія анулюється та вважається недійсною з моменту одержання суб'єктом господарювання (у тому числі іноземним суб'єктом господарювання, який діє через своє зареєстроване постійне представництво) розпорядження про її анулювання в електронній формі засобами електронного зв'язку».

Поточні висновки

1. Таке формулювання є неоднозначним. Очевидно, що податківці будуть називати будь-яку відмову у допуску до перевірки «без законодавчих підстав».

2. Анулювання ліцензії та її недійсність настає лише з моменту одержання суб'єктом господарювання відповідного розпорядження. Однак підставою для анулювання/недійсності може стати *виключно* розпорядження, надіслане в електронній формі засобами електронного зв'язку.

Відступи

1. Що таке засоби електронного зв'язку ?

Тут повернемося до Податкового кодексу України. Підпункт 17.1.14 статті 17 ПКУ передбачає, що платник податків має право реалізовувати через електронний кабінет права та обов'язки, передбачені цим Кодексом та які можуть бути реалізовані в електронній формі засобами електронного зв'язку.

Електронний кабінет функціонує на підставі Порядку, затвердженого Наказом Мінфіну 14.07.2017 № 637.

Однак, для отримання такого роду документів у Електронному кабінеті згідно п. 18 Порядку платник податків має подати Заяву. В іншому випадку порядок обміну документами не дотримується, що повинно мати наслідок неможливості реалізації з боку податкового органу надсилання розпорядження про анулювання.

Це й передбачено ст. 42 Податкового кодексу України.

2. Що таке дата вручення документу в електронній формі?

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученим платнику податків, якщо він сформований з дотриманням вимог законів України “Про електронні документи та електронний документообіг” та “Про електронні довірчі послуги” та є доступним в електронному кабінеті.

Датою вручення платнику податків документа є дата, зазначена у квитанції про доставку у текстовому форматі, що відправляється з електронного кабінету автоматично та свідчить про дату та час доставки документа платнику податків. У разі якщо доставка документа відбулася після 18 години, датою вручення документа платнику податків вважається наступний робочий день. Якщо доставка відбулася у вихідний чи святковий день, датою вручення документа платнику податків вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем.

Післямова

Очевидно, що з реалізацією компетенції податкового органу анулювання ліцензії можуть бути проблеми.

Враховуючи, що це новела законодавства, то практика Верховного Суду на поточний момент ще відсутня.

Однак, надалі ця стаття буде також доповнюватись в міру її формування.

Компанія Вікторія

Шановні відвідувачі сайту!

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua або через форму швидкого звернення (натисніть кнопку нижче)

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
- консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
- послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
- виготовлення документів по охороні праці;
- **електронні ключі** та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
 - ПРРО “Вчасно”;
 - Касові апарати/PP0 Datecs;
- постановку на облік РРО/ПРРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюнови

Строк для подання заперечення на акт перевірки ДПС

За загальним правилом, у разі незгоди з актом перевірки, платник податків має право подати заперечення та додаткові документи й пояснення протягом 10 робочих днів з дня, наступного за днем отримання такого акта.

Такі заперечення, додаткові документи й пояснення є невід'ємною частиною матеріалів перевірки.

Це встановлено п. 86.7 ст. 86 Податкового кодексу України.

Крім того, згідно п. 44.6 ст. 44 ПКУ якщо платник після закінчення перевірки та до прийняття рішення контролюючим органом за результатами такої перевірки надає із запереченням документи, що підтверджують показники, відображені таким платником податків у податковій звітності, не надані під час перевірки, такі документи **повинні бути** враховані контролюючим органом під час розгляду ним питання про прийняття рішення.

Додатково слід зазначити, що заперечення розглядається створеною керівником контролюючого органу комісією протягом 10 робочих днів, що настають за днем отримання заперечень до акта перевірки та/або додаткових документів і пояснень (пп. 86.7.1 ст. 86 ПКУ).

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua або через форму швидкого звернення (натисніть кнопку нижче)

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
- консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
- послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
- виготовлення документів по охороні праці;
- **електронні ключі** та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
 - ПРРО “Вчасно”;
 - Касові апарати/ПРРО Datecs;
- постановку на облік РРО/ПРРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими

Перевірки податкових органів по застосуванню платіжних (банківських) терміналів для розрахунку картками

17.03.2022 набрав чинності Закон №2120-IX, за яким відновлено фактичні перевірки в повному обсязі, – мораторій на

фактичні перевірки закінчився. Крім того, податковим органам надано повноваження проводити перевірки з питань забезпечення платниками податків можливості проведення розрахунків за товари (послуги) з використанням електронних платіжних засобів (далі – із застосовування платіжних терміналів).

Що на даний час є предметом перевірки?

Фактично, податківцями перевірятиметься дотримання суб'єктами господарювання Постанови КМУ від 29 вересня 2010 р. N 878.

Постанова N 878 встановлює такі обов'язки:

- 1. Усі суб'єкти господарювання, які провадять діяльність у сфері продажу товарів, громадського харчування та послуг і які відповідно до закону використовують реєстратори розрахункових операцій, повинні використовувати платіжні термінали;*
- 2. Кількість платіжних терміналів повинна становити не менше ніж 50% кількості РРО. Якщо ж використовується тільки один РРО, – відповідно слід застосовувати один платіжний термінал.*

Разом з тим, Постанова N 878 робить і певні виключення – звільняє від необхідності застосування платіжного терміналу:

- 1. У закладах громадського харчування **закритого типу** (зокрема, – що обслуговують особовий склад ЗСУ та інших військових формувань, студентів, учнів та викладачів вищих, професійно-технічних, загальноосвітніх навчальних закладів, працівників промислових підприємств);*
- 2. Підприємства торгівлі з **торговельною площею до 20 кв. метрів** (крім автозаправних станцій);*
- 3. Суб'єктів господарювання, які провадять господарську діяльність у **населених пунктах з чисельністю населення менше ніж 25 тис. осіб.***

Однак, якщо стосовно пільг для закладів закритого типу та

суб'єктів господарювання у населених пунктах з чисельністю <25 тис. осіб зрозуміло, то кого слід віднести до «підприємств торгівлі» у такому випадку?

Є нюанси.

До 19.05.2005 Постанова НБУ N 479 від 24.09.99 давала чітке визначення для цього терміну: **«підприємство торгівлі (послуг) – суб'єкт підприємницької діяльності, який відповідно до укладеної між ним і еквайром (або платіжною організацією) угодою взяв на себе зобов'язання щодо надання товарів (послуг) держателям платіжних карток визначеної платіжної системи за умови їх оплати еквайром».**

Тобто, до **підприємств торгівлі** відносились загалом суб'єкти господарювання – як фізичні особи-підприємці, так і юридичні особи.

Однак, 27.08.2001 Постанова НБУ N 479 втратила чинність.

Відзначимо, що аналогічне за змістом і формулюванням визначення підприємства торгівлі було наведено також в Положенні НБУ N 490 від 20.11.98. Своєю чергою Положення втратило чинність 15.12.2003.

З того часу у нормативно-правовому полі виник вакуум. **Маємо лише ненормативні джерела.**

Так, в листі від 01.08.2007 N 91-28/234 Мінекономіки, фактично, ототожнює «підприємство торгівлі» з магазином. До прикладу: **«Якщо суб'єкт господарювання має кілька підприємств (мережа магазинів), то...».**

Слід загадати й ДСТУ 4303:2004 РОЗДРІБНА ТА ОПТОВА ТОРГІВЛЯ, котрий дає визначення, серед іншого, суб'єктів торгівельної діяльності. Так, розділ 5 “СУБ'ЄКТИ ТОРГОВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ. ПРОФЕСІЇ В ТОРГІВЛІ” оперує наступним визначенням:

5.2 роздрібне торговельне підприємство

Майновий комплекс, який є господарською статутною

ланкою в роздрібній торгівлі з правами юридичної особи, що здійснює закупівлю товарів для їх продажу кінцевому споживачеві та надає йому послуги

Примітка. Майновий комплекс охоплює земельні ділянки, будівлі, капітальні та некапітальні споруди, устаткування, інвентар, товари, назву фірми, товарні знаки тощо

Очевидно, таке визначення також не дає чіткості в критеріях.

То ж для отримання чітких роз'яснень з цього приводу Компанія Вікторія звертається до Мінекономіки та Держспоживслужби: важливо розуміти, чи стосується пільга в частині застосування платіжного термінала за торговельної площі до 20 м. кв. **фізичних осіб-підприємців**.

Допускати чи не допускати податківців до перевірки?

Право на фактичну перевірку з питань наявності/застосування платіжних терміналів податківці мають, зокрема, згідно з Податковим кодексом України – підпунктів 20.1.10, 80.2.2, 80.2.3.

Відповідальність, що застосовується вперше протягом року становить від 1700 до 3400 грн, а вдруге протягом року – це до 17 000 грн.

Отже, недопуск до перевірки може бути в будь-якому випадку виправданим, якщо протягом року вже до суб'єкта підприємницької застосовувалась така відповідальність.

Відзначимо, що накази на проведення перевірки з питань застосування терміналу нічим не відрізняються від тих, що видаються ДПС для перевірки з питань застосування РРО, оформлення трудових відносин тощо.

Тому, неналежність оформлення наказу, в т.ч. відсутність конкретного порушення, котре мало би зазначатись в наказі, –

пряма підстава для недопуску. Однак сам недопуск слід супроводжувати одночасним судовим оскарженням наказу на перевірку. В іншому випадку податківці застосують адміністративний арешт.

Відповідальність, яку застосовують податкові органи у разі виявлених порушень

За статтею 255 Кодексу України про адміністративні правопорушення (КУпАП) податківці мають право складати протоколи у разі порушення порядку застосування платіжних терміналів.

Далі справи розглядають керівники податкових органів та їх заступники, повноважені ними посадові (службові) особи. Таке право податківцям надано, своєю чергою, ст. 234-2 КУпАП.

Стаття 163-15 КУпАП передбачає, що:

«порушення порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), у тому числі перевищення граничних сум розрахунків готівкою, недотримання установлених законодавством вимог щодо забезпечення можливості розрахунків за товари (послуги) з використанням електронних платіжних засобів –

*тягне за собою накладення штрафу на фізичну особу – підприємця, посадових осіб юридичної особи **від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.***

Дія, передбачена частиною першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення, –

*тягне за собою накладення штрафу **від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».***

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
- консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
- послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
- виготовлення документів по охороні праці;
- **електронні ключі** та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
 - ПРРО “Вчасно”;
 - Касові апарати/ПРРО Datecs;
- постановку на облік РРО/ПРРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими виробами;
- ліцензійне антивірусне програмне забезпечення Zillya!
- реєстрацію торгової марки (знаку на товари, послуги);
- реєстрацію юридичних осіб інших організаційно-правових форм; отримання довідок, витягів з державних реєстрів;
- виготовлення дозволів на розміщення зовнішньої реклами;
- підготовку договорів та ін. юридичних документів. Супровід та представництво в судах, органах державної та місцевої влади та управління.

Мораторій в законі або чому КМУ прийняв Постанову №89 не по поняттях

Divide et impera – розділяй та владарюй. Такий принцип владної поведінки особливо часто спостерігається наразі у податкових правовідносинах. Поки що виходить у влади дуже кривобоко.

Так і сталось з Постановою КМУ «Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок» від 3 лютого 2021 р. № 89. Безумовно, цією Постановою Кабінет Міністрів **протиправно** перебрав на себе повноваження регулювання податкових правовідносин, через що будь-який наказ податкового органу про проведення документальних перевірок, виданий на підставі Постанови, являтиметься протиправним. Чому? Серед аргументів варто виділити наступні.

1. Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та Законами України.
2. Пунктом 1 статті 1 Податкового кодексу України визначено, що саме Податковий кодекс України регулює відносини, які виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права

та обов'язки, компетенцію контролюючих органів, повноваження і обов'язки їх посадових осіб під час адміністрування податків, а також відповідальність за порушення податкового законодавства.

3. **Пунктом 7.3 статті 7 Податкового кодексу України (далі також ПК України) встановлено, що будь-які питання оподаткування регулюються цим Кодексом і не можуть встановлюватися або змінюватися іншими законами України, крім законів, що містять виключно положення щодо внесення змін до цього Кодексу та/або положення, які встановлюють відповідальність за порушення норм податкового законодавства.**
4. За приписами пункту 1 статті 75 Глави 8 РОЗДІЛУ II «АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ, ЗБОРІВ, ПЛАТЕЖІВ» Податкового кодексу України контролюючі органи мають право проводити камеральні, документальні (планові або позапланові; виїзні або невиїзні) та фактичні перевірки.

Камеральні та документальні перевірки проводяться контролюючими органами в межах їх повноважень виключно у випадках та у порядку, **встановлених цим Кодексом**, а фактичні перевірки – цим Кодексом та іншими законами України, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи.

5. Пунктом 52-2 підрозділу 10 розділу XX “Перехідні положення” ПК України (із наступними змінами та в редакції чинній на момент виникнення спірних правовідносин) **встановлено мораторій** на проведення документальних та фактичних перевірок на період з 18 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), крім:
 - документальних позапланових перевірок, що проводяться на звернення платника податків;

- документальних позапланових перевірок з підстав, визначених підпунктами 1.7 та 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу;
- фактичних перевірок в частині порушення вимог законодавства в частині: обліку, ліцензування, виробництва, зберігання, транспортування та обігу пального, спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів; цільового використання пального та спирту етилового платниками податків; обладнання акцизних складів витратомірами-лічильниками та/або рівномірами-лічильниками; здійснення функцій, визначених законодавством у сфері виробництва і обігу спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів, пального, з підстав, визначених підпунктами 2.2, 80.2.3 та 80.2.5 пункту 80.2 статті 80 цього Кодексу.

6. Дію карантину введено постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2». Водночас постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2020 № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» продовжено дію карантину з 19 грудня 2020 року до 28 лютого 2021 року (період в який було прийнято Оскаржуваний наказ). Постановою Кабінету Міністрів України від 17.02.2021 № 104 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України» продовжено дію карантину до 30.04.2021. Постановою Кабінету Міністрів України від 21.04.2021 № 405 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України» продовжено дію карантину до 30.06.2021 тощо. Постановою КМУ від 22.09.2021 р. №981 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України» продовжено дію карантину до **12.2021**.

7. Отже, Кабінетом Міністрів України не приймалось рішення про завершення дії карантину з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).
8. **Таким чином, на сьогодні на території України встановлений карантин з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), а відповідно згідно з нормами Податкового кодексу України діє мораторій на проведення документальних планових перевірок платників податків.**
9. Відзначимо, що податкові органи у своїх наказах на проведення перевірок помиляються і наводять як підставу для перевірки Постанову Кабінету Міністрів України від 03 лютого 2021 року №89 з назвою **«Про скорочення строків дії обмежень, встановлених пунктом 522 підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок».**
10. Але такої Постанови, тобто за назвою *«Про скорочення строків дії обмежень, встановлених пунктом 52² підрозділу 10 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України, в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок»* **не існує в нормативно-правовому полі національного законодавства України.**
11. Натомість існує Постанова КМУ **«Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок»** від 3 лютого 2021 р. № 89.
12. Однак, в силу норм податкового законодавства, а саме: пункту 7.3 статті 7, пункту 1 статті 1 Податкового кодексу України будь-які питання оподаткування та адміністрування, а також компетенції податкових органів встановлюються саме Податковим кодексом України.
13. До того ж відповідно до пункту 2.1 статті 2 ПК України зміна положень цього Кодексу може здійснюватися виключно

шляхом внесення змін до цього Кодексу.

14. Крім того, пунктом 5.2 статті 5 ПК України визначено, що у разі якщо поняття, терміни, правила та положення інших актів суперечать поняттям, термінам, правилам та положенням цього Кодексу, для регулювання відносин оподаткування застосовуються поняття, терміни, правила та положення цього Кодексу.
15. Продовжуючи, відзначимо, що **Постанова «Про скорочення строку дії обмеження в частині дії мораторію на проведення деяких видів перевірок»** від 3 лютого 2021 р. № 89 не є частиною податкового законодавства, оскільки прийнята не на підставі Податкового кодексу України та не з метою його, Податкового кодексу, виконання.
16. Так, Постанова від 3 лютого 2021 р. № 89 прийнята **не на виконання Податкового кодексу України, а на виконання Закону про Державний бюджет** (тобто, – відповідно до пункту 4 розділу II “Прикінцеві положення” Закону України від 17 вересня 2020 р. № 909-IX “Про внесення змін до Закону України “Про Державний бюджет України на 2020 рік”).
17. Окремо відзначимо, що **Законом України Про Державний бюджет України не може здійснюватись правове регулювання питань податкового контролю**. Це випливає з висновків у Рішеннях Конституційного суду України від 9 липня 2007 року N 6-рп/2007 по справі N 1-29/2007 та від 30 листопада 2010 року № 22-рп/2010 по справі 1-47/2010. Конституційний Суд України встановив, що «вимоги щодо змісту закону про Державний бюджет України містяться в частині другій статті 95 Конституції України, положення якої конкретизовано у статті 38 Кодексу; визначений частиною другою статті 95 Конституції України, частиною другою статті 38 Кодексу перелік правовідносин, які регулюються законом про Державний бюджет України, є вичерпним; зі змісту положень Конституції України та Кодексу вбачається, що закон про Державний бюджет України як правовий акт, чітко зумовлений поняттям бюджету як плану формування та використання

*фінансових ресурсів, має особливий предмет регулювання, відмінний від інших законів України – він стосується виключно встановлення доходів та видатків держави на загальносуспільні потреби, тому **цим законом не можуть вноситися зміни, зупинятися дія чинних законів України, а також встановлюватися інше (додаткове) правове регулювання відносин, що є предметом інших законів України.***»

18. Відповідно до частини другої статті 151² Конституції України рішення та висновки Конституційного Суду України є остаточними й обов'язковими до виконання. Обов'язок виконання рішення Конституційного Суду України є вимогою Конституції України, яка має найвищу юридичну силу щодо всіх інших нормативно-правових актів (пункти 3, 4 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 14 грудня 2000 року № 15-рп/2000 у справі про порядок виконання рішень Конституційного Суду України).
19. Згідно з частиною третьою статті 7 КАС України у разі невідповідності правового акта Конституції України, закону України, міжнародному договору, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або іншому правовому акту суд застосовує правовий акт, який має вищу юридичну силу, або положення відповідного міжнародного договору України.
20. Крім того, ЄСПЛ в справах «Серков проти України» (заява № 39766/05), «Щокін проти України» (заяви № 23759/03 та № 37943/06) **дійшов висновку про презумпцію правомірності дій платника податків за наявності суперечливих нормативних актів.**

Сподіваємось, що дана публікація буде корисною для платників податків, котрі шукатимуть можливості відстоювати свої права.

Додамо насамкінець. В ЄДРСР є на даний час єдина справа, по якій відкрито касаційне провадження, у котрій оскаржується наказ на проведення перевірки за подібних обставин.

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог податкових органів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – А0 «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Судове оскарження податкових повідомлень-рішень за наслідками документальної перевірки підприємця

В кейсі, що розглядається, адвокатами А0 “Західна Правозахисна Група” – правовим партнером Компанії Вікторія – проведено супровід комплексного оскарження податкових повідомлень-рішень ДПС за наслідками планової документальної перевірки фізичної особи-підприємця на загальну суму 1136,1 тис. грн.

Особливістю цієї справи є те, що працівники податкового органу під час перевірки та розрахунку податкових зобов’язань застосували, по суті, непрямі методи: *перекладення бази оподаткування ПДВ на базу оподаткування податком з доходів фізичних осіб, включення до доходів фізичної особи розрахункових величин зміни дебіторсько-кредиторської заборгованості та залишку сировини й матеріалів.*

[pullquote] *В межах цієї ж перевірки було донараховано також ЄСВ. Проте, нарахування були оскаржені в адміністративному порядку та затверджено в судовому порядку. Деталі за посиланням [перейти]* [/pullquote]

Водночас Судом першої інстанції ретельно та в повному обсязі здійснено дослідження матеріалів справи. За наслідком розгляду прийнято рішення на користь фізичної особи – суб'єкта господарювання [перейти].

Вважаємо за доцільне навести окремі висновки Суду першої інстанції щодо підстав задоволення позову підприємця:

“5.10. Аналізуючи наведене у своїй сукупності, слід прийти до висновку, що формування баз оподаткування податком на доходи фізичних осіб та ПДВ, є відмінним і їх ототожнення суперечить положення податкового законодавства України, що свідчить про порушення відповідачем наведених вище норм при визначення об'єкту оподаткування.

5.19. Співставляючи витребувану ГУ ДПС у позивача інформацію про залишки товарно-матеріальних цінностей в розрізі номенклатури товарів (залишки сировини та матеріалів), яка використовувалась при донарахуванні податкових зобов'язань, з загальновживаним розумінням товарно-матеріальних цінностей, слід прийти до висновку, що залишки сировини та матеріалів, не у повному обсязі охоплюють залишки товарно-матеріальних цінностей, та можуть їм не відповідати.

5.20. Отже, підсумовуючи наведене, слідує, що при здійсненні нарахування податкових зобов'язань відповідач використовував не залишки товарно-матеріальних цінностей, а залишки сировини та матеріалів, що не є тотожним та не відображає реальний стан речей.

[pullquote]Перейти до Постанови Верховного Суду від 19.03.2019, справа №813/5073/17 за посиланням [/pullquote]

5.21. З даного приводу суд вважає за необхідним навести висновок щодо застосування права, який наведений у постанові Верховного Суду від 19.03.2019 року, справа №813/5073/17 (адміністративне провадження №К/9901/55860/18, згідно якого «... при проведенні перевірки позивача контролюючий орган вдався до неаргументованого розрахунку витрат позивача, при цьому, в основу такого розрахунку покладено відомості приросту вартості залишків ТМЦ в цінах реалізації на кінець відповідних податкових періодів. Однак, норма статті 177 ПК України жодним чином не вказує на вплив приросту вартості залишків ТМЦ в цінах їх реалізації на чистий дохід як об'єкт оподаткування податком на доходи фізичних осіб».

5.22. Водночас суд звертає увагу, що ГУ ДПС могло зобов'язати позивача провести інвентаризацію товару та встановити, наявні залишки, які б надали можливість достовірно

визначити базу оподаткування.

5.24. Дослідженням змісту акту перевірки встановлено, що виявлені ГУ ДПС порушення не підтверджуються первинними документами, зокрема в акті не відображено за фактами порушення первинні документи, на підставі яких вчинено записи з обліку, та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків і зборів, та докази, що підтверджують наявність факту порушення.

Акт перевірки ґрунтується не на чітких і зрозумілих доказах порушення позивачем вимог податкового законодавства, а на узагальненнях, які не надають можливість суду ретельно дослідити факти ймовірних порушень.

[pullquote] *Перейти до Постанови Верховного Суду від 30.05.2019, справа №820/8546/13-а за посиланням* [/pullquote]

5.25. Водночас суд наводить висновки щодо застосування права, які викладені у постанові Верховного Суду від 30.05.2019 року, справа №820/8546/13-а (адміністративне провадження №К/9901/4432/18), згідно якого «... фактично інвентаризація залишків товарно-матеріальних цінностей при перевірці не здійснювалась. Контролюючий орган, приймаючи оскаржувані податкові повідомлення-рішення, виходив лише із аналізу пояснень бухгалтера ОСОБА_2 від 09.04.2013 з додатками №1 “Залишки товарів станом на 31.12.2011” та №2 “Залишки товарів станом на 31.12.2012”, а також пояснень особи, прізвище якої не зазначено, від 12.04.2013 з додатками № 4 “Заборгованість по ФО-П ОСОБА1 станом на 31.12.2012” та № 5 “Заборгованість по ФО-П ОСОБА_1 станом на 01.01.2012”. Вказане свідчить про те, що в основу спірних рішень покладені – висновки контролюючого органу, які спираються на припущення, проте аж ніяк не на задокументовані належаним чином відомості. Отже, судами при прийнятті рішення обґрунтовано враховано, що в акті перевірки відсутні посилання на первинні бухгалтерські документи і документи податкової, бухгалтерської звітності» та у постанові Верховного Суду від 28.11.2018 року, справа №803/1766/16 (адміністративне провадження №К/9901/37604/18) згідно якого «... для формування доходів та витрат мають значення первинні документи, які видаються на підтвердження реально вчиненої операції, що вимагає від судів дослідження усіх первинних документів, пов'язаних з виконанням спірних операцій в сукупності з іншими доказами, що стосуються предмету доказування, встановлення обставин щодо фактичного здійснення оподатковуваних операцій, з обов'язковим врахуванням того, що суди не повинні обмежуватися дослідженням лише тих доказів, які були проаналізовані податковим органом під час проведення перевірки».

5.26. Також, суд звертає увагу на алогічність висновків щодо заниження позивачем об'єкта

оподаткування, які наведене в акті перевірки.

Зокрема, відповідно до акту перевірки в перевіряємий період порушень позивачем положень Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 року N265/95-ВР не виявлено. Питання щодо дотримання позивачем вимог Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженою Постановою НБУ від 21.01.2004 року № 22, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 29.03.2004 року, №377/8976 взагалі в акті перевірки не відображено.

Наведені нормативно-правові акти врегульовують в тому числі питання руху коштів (готівкові та безготівкові), а відсутність їх порушень, свідчить про відсутність не облікованих коштів.

5.27. Натомість ГУ ДПС, визначаючи суму заниження об'єкту оподаткування, виходить з того, що у період 2017-2018 роки позивач не обліковував всі кошти, тобто фактично приховав виручку, що суперечить наведеному вище.

5.28. Приховування коштів має наслідком, окрім іншого, порушення вимог Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 року N265/95-ВР та Інструкції про безготівкові розрахунки в Україні в національній валюті, затвердженою Постановою НБУ від 21.01.2004 року № 22, зареєстрованою в Міністерстві юстиції України 29.03.2004 року, №377/8976, натомість відсутність порушень останніх свідчить про те, що позивачем виручка не приховувалась.

5.29. Наведене в черговий раз підтверджує не системність та не чіткість акту перевірки, що впливає на правомірність прийняття за наслідками його розгляду податкових повідомлень-рішень.”

Рішення по справі [\[перейти\]](#).
Крім того, замовити **IP/Lex** за найкращими умовами
можна у Офіційного дилера — Компанії Вікторія —
[\[перейти до огляду пропозиції\]](#)

Компанія Вікторія

У разі, якщо у вас виникла необхідність адвокатського захисту від протиправних дій/вимог контрагентів, звертайтеся за електронною адресою юридичного партнера Компанії Вікторія – АО «Західна Правозахисна Група» – office@vg.ua

ЗАМОВИТИ ON-LINE

Зверніть увагу, додатково Ви зможете замовити за акційними знижками:

- електронні ключі та програмне забезпечення для подання електронної звітності «Соната»;
- послуги бухгалтерського обслуговування для підприємств та податкового супроводу для підприємців (послуги з бухгалтерського та податкового аутсорсингу);
 - консультації з оптимізації та планування податкового навантаження. Вибору оптимальної системи оподаткування;
 - послуги аутстафінгу (лізинг персоналу, як елемент оптимізації оформлення працівників);
 - виготовлення документів по охороні праці;
- постановку на облік РРО та отримання ліцензії на торгівлю алкогольними та тютюновими виробами;
 - ліцензійне антивірусне програмне забезпечення Zillya!
 - реєстрацію торгової марки (знаку на товари, послуги);
 - реєстрацію юридичних осіб інших організаційно-правових форм; отримання довідок, витягів з державних реєстрів;
- виготовлення дозволів на розміщення зовнішньої реклами в м. Чернівці;
- підготовку договорів та ін. юридичних документів. Супровід та представництво в судах, органах державної та місцевої влади та управління.